

Meditatie

Waarom hebt u Mij gezocht? Wist u niet dat Ik moet zijn in de dingen van Mijn Vader? (Lukas 2:49)

Jozef en Maria zijn ongerust over hun Zoon Jezus. Ze zijn Hem in Jeruzalem kwijtgeraakt. Op het Paasfeest, het feest van de uittocht, van de bevrijding uit Egypte.

Het was een echt gezinsfeest geweest, samen met familie en vrienden waren ze uit Nazareth naar Jeruzalem getrokken. Samen waren ze zingend de berg van de Heere opgegaan. Ze hadden hun offers gebracht in de tempel. Jezus ook, Hij was nu immers oud genoeg om mee te gaan. Als twaalfjarige jongen was Hij dat verplicht, Hij was immers voor de wet een volwassen mens, droeg verantwoordelijkheid voor Zijn eigen daden.

Maar nu lopen ze zoekend rond in Jeruzalem, op zoek naar Jezus.

Ze waren al een heel eind op weg naar huis, maar omdat ze de Heere Jezus niet konden vinden zijn ze weer teruggekomen. Ze hebben Hem overal gezocht. Eerst dachten ze dat hij ergens bij familie of vrienden liep. Maar toen ze aan het einde van de dag wilden gaan slapen, kwam Jezus niet opdagen. Toen kwamen ze er pas achter dat Hij er niet bij was. Dat Hij, zonder dat zij er erg in hebben gehad, in Jeruzalem achter was gebleven.

Ze zijn direct weer teruggegaan, zoekend, want misschien was er wel iets gebeurd, was Jezus onderweg gestrand. Maar hoe ze ook zoeken, ze vinden Hem niet. En zelfs in Jeruzalem kunnen ze Hem niet vinden. Ze hebben overal gezocht, op alle plaatsen waar ze dachten dat Hij zou kunnen zijn.

Pas toen gingen ze naar de tempel van de Heere God. En daar vonden ze Hem in een van de overdekte galerijen. Daar was Jezus druk in gesprek met de leraars. Hij luisterde niet alleen, maar stelde ook vragen ter opheldering. Soms gaf Hij antwoord op hun vragen.

Opmerkelijk voor zo'n jongen om serieus genomen te worden door de rabbi's. Hij was naar de Joodse maatstaven nog niet oud genoeg om in het openbaar te spreken, maar was wel leergierig. Hij ging het gesprek kennelijk graag aan. Wilde weten hoe zij dachten. De geleerde mannen waren verbaasd over de vragen die deze jongeman uit Galilea stelde en over de antwoorden die Hij gaf. Zij vroegen zich af waar Hij het vandaan had.

Maar Jozef en Maria hadden daar geen aandacht voor. Toen zij Jezus daar zo rustig zagen zitten, waren ze niet alleen verbaasd, ze stonden versteld. Jezus zat daar alsof het de gewoonste zaak van de wereld was.

En dat terwijl zij stad en land hadden afgezocht om Hem te vinden. Ze waren bang geweest. Een angst die hen doet vergeten dat ze in de tempel zijn. Ze zien alleen hun Zoon Jezus. Maria vraagt verwijtend:

Kind, waarom heb U ons dit aangedaan? Zie Uw vader en ik hebben U met angst gezocht.

Waarom ben je nog hier achtergebleven? Je wist toch dat we naar huis zouden gaan. Je hebt ons in angst laten zitten.

Wat een begrijpelijke reactie voor een moeder die drie dagen naar haar Zoon heeft gezocht. Kennelijk was de Heere Jezus zo gewoon, maakte Hij zo'n deel uit van het leven van Jozef en Maria dat ze het bijzondere vergeten waren. Het bijzondere van de tijd voor en na Zijn geboorte. Want wat hadden ze veel meegemaakt. Je zou denken dat het hun nog scherp voor de geest stond. Dat ze dat toch niet vergeten waren.

Maar hier zien we hoeveel ze van hun Zoon Jezus hielden. Ze maakten zich zorgen om Hem. Wilden Hem graag bij zich in de buurt hebben. Daarom behandelt Maria Jezus ook zoals een moeder haar kind behandelt. Er is voor Jezus geen uitzondering.

Maar Jezus is niet onder de indruk. Zijn antwoord klinkt voor ons misschien als op het brutale af, maar is eerder een uitdrukking van oprechte verwondering.

Waarom hebt u Mij gezocht? Wist u niet dat Ik moet zijn in de dingen van Mijn Vader?

Waarom moesten jullie Mij zoeken? Jullie hadden toch kunnen weten waar ik was. Het is toch niet meer dan logisch dat ik Jeruzalem in het huis van Mijn Vader zal verblijven.

De Heere Jezus verwijst naar Zijn hemelse Vader. Dat verklaart waarom Hij in Jeruzalem gebleven is. Niet uit ongehoorzaamheid, maar uit verlangen. Uit verlangen om bij Zijn Vader te zijn, om bezig te zijn in de dingen die de Heere God belangrijk vindt.

Jezus was aan het doen wat Hij moest doen. Wat wij moeten doen, wanneer we door het geloof aan de Heere Jezus verbonden zijn. Bezig zijn in de dingen van onze hemelse Vader. *Want*, zegt Paulus in Galaten 3, *u bent allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus.*

Zo gaat Hij ons al op 12-jarige leeftijd voor, geeft Hij ons onderwijs door ons te laten zien waar het echt om draait in dit leven.

Laat u zich onderwijzen? En jij?

Je kunt er niet vroeg genoeg mee beginnen. Jezus was hier twaalf jaar. Droeg verantwoordelijkheid voor Zijn eigen geestelijk leven. Dat leert ons om ook ons prioriteitenlijstje aan te passen. Om te doen wat de Heere Jezus later zegt:

Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden. (Mattheüs 6:33)

HMB